

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКАТА

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ГОСПОЖИ И ГОСПОДА СЪДИИ,

С новоприетият Закон за изменение и допълнение на Закона за пенсиите се създаде нов член 10а, по силата на който няма да се признава за трудов стаж времето, през което дадено лице е работило на ръководна щатна длъжност в органите и партийните организации на БКП, ОФ, ДКМС и Съюза на АБПФК. По силата на този текст на първо място на лицата, които вече са пенсионирани и са работили на посочените длъжности ще бъде отнето правото на актуализация на пенсиите, право което новоприетият закон признава за всички заварени пенсионери. От друга страна посоченият трудов стаж занапред няма да се признава при пенсиониране.

Определените с този закон категории граждани са осъществявали своето право на труд и съответно са правили отчисления за пенсионни осигуровки в съответствие със съществуващото законодателство в Република България. Така например в т. 1 от Списъка на категориите лица, включени в пенсионни осигуровки - утвърден с ПМС № 3 от 15.01.1958 год., действащ и до днес - изрично се посочват лицата, които са били на платена партийна работа срещу трудово възнаграждение независимо от начина на заплащане, като лица, включени в пенсионни осигуровки.

2.

Всеки гражданин на Република България има право на обществени осигуровки и лишаването на тази категория граждани от това право по силата на новоприятият закон е в противоречие на Конституцията. Това право на гражданите е закрепено в чл. 9 на Международния пакт за икономическите, социалните и културните права, който е част от българското вътрешно право по силата на чл. 5, ал. 4 от Конституцията.

От друга страна Конституцията от 13.07.1991 год. в текста на чл. 6 прокламира равенството пред закона и определя социалните признаци, върху които не може да се основават ограниченията в правата. Този текст се основава на чл. 26 във връзка с чл. 2 от Международния пакт за гражданските и политическите права и чл. 2, т. 2 от Международния пакт за икономическите, социалните и културните права - в сила за Република България съответно от 23.03.1976 г. и 03.01.1976 г. (ДВ чл. 43/1976 г.), които на основание чл. 5, ал. 4 от основния закон са част от вътрешното право на Република България.

Изброяването на социалните признаци в чл. 6 от Конституцията не може да бъде друго освен примерно. Ограничения в правата са недопустими и въз основа на други социални признаци. Само такова разбиране на текста отговаря на неговата същност и на принципите, върху които се изграждат двата пакта.

Всяка законодателна мярка, която води до отрицателни последици или създава неблагоприятни различия по отношение на отделни граждани или групи от граждани на основата на някакъв социален признак е нарушение на принципа за равенство и недискриминация и в този смисъл противоречи на чл. 6 от Конституцията.

3.

ГОСПОЖИ И ГОСПОДА СЪДИИ,

Като имам предвид това и на основание чл. 150, ал. 1 във връзка с чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България правя настоящото искане до Конституционния съд за установяване противоконституционността на чл. 10а от новоприетия Закон за изменение и допълнение на Закона за пенсиите (ДВ бр. 52/1992 год.).

ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКАТА:

(Желю Желев)

София,
29.06.1992 год.